

SIMICEVI SUSRETI 1970.

Prvi SIMICEVI SUSRETI, održani 30. i 31. maja ove godine u Grudama i Drinovcima, rodnom mjestu pjesnika Antuna Brankića Simića, imali su svečano obilježje: četrdeset pete godišnjice smrti ovog velikog pjesnika. Preko četrdeset pjesnika iz svih naših republika svojim prisustvom pročitano poezijom dali su ovoj pjesničkoj manifestaciji jugoslavenski karakter, što je bila želja organizatora.

Simićevi susreti su zamišljeni kao tradicionalna pjesnička manifestacija: održavaju se svake godine u isto vrijeme. Svake treće godine dodjeljuje se Simićeva nagrada za poeziju — za najbolju knjigu pjesama.

Na ovim prvim susretima dodijeljene su dvije nagrade za neobjavljene pjesme pročitane na susretima: Zlri u zlatavu: akademik dr Ivo Frangeš, dr Radovan Vučković (predsjednik žirija) i Vitomir Lukić, dodijelilo je prvu nagradu Nikoli Martiću za pjesmu BOGUMILSKA BAJKA i drugu nagradu Mili Pešordi za pjesmu TUZBALICA.

Nikola MARTIĆ

BOGUMILSKA BAJKA

Svanjiva, na lomči rujna tijela neba trne, i razroka sjena na naseljima, leluju

Smrt je zalutala

Svakobliko vrijeme vrhovi munje probodeno, rano umjesto usta koja zboru, da sve ruže humske uzberete. Što to vrtjedi.

Ni san nema poplasticu među smrtnicima, tvo maska koju su nosile slavne uzvanice doba — slava ti nagosti zore na zemlji.

I vama lijepe kćeri noći

Još veća počast bi: će ukazana onima koji budnost munje nad stvarima ponikavaju spolnim udom i sjećivom za rezanje

A žena na pleća položena, ručama ruku podržavana, izmiče svojim pohvalama ovoga svijeta, i uzdom od pjerc na usnama uskraćuje: govoru da nas ugrožava

Hajde, dušo moja,
lijepe kćerko noći

Lijepa kćerko doba, lahni pelud ovog vina da prokvrare i stvari što ne mare za naš boravak u vrtovima

Neka zemlja vrši svoj posao robinje

A ti, dragano, imenom one koja će voljeti, imenom one čija dužnost je ljubav

Hodi, zaboravi da smo živjeli među ljudima.

Mile PEŠORDA

TUZBALICA

(MAJKA U DOMU OPUSTILOM)
SVI MOJI DRAGI IDU U DALEKI SVIT
LIPE TUŽNE OČI UPIRUĆ TUDEM NEBU

NA NAPUŠCENOJ GRUDI JA UZGAJAM CVIT
DA GA ZAŠADE NA MOM GREBU

AL STA CE MENI CVIT I TAJ BILI SVIT
KAD A SAMA ŽIVIM KAD ČU SAMA MRIT

Dr Svetozar MARKOVIĆ

NESPORAZUMI

NAD ZAKLJUČCIMA SIMPOZIJU

Riječ je o trećoj tački, odnosno o drugoj rečenici ove tačke, koja u definitivnoj redakciji zaključaka glasi: "Svi učitelji i nastavnici osnovne škole, kao i nastavnici srpskohrvatskog jezika u srednjim školama, treba da se u nastavi služe hrvatskim izgovorom."

Prvi nesporazum je nastao sutradan po završetku simpozijuma, kada su neki listovi objavili nacrt zaključaka kao definitivni tekst njihov, tako je baš o ovoj rečenici bilo najviše diskusije. Prilikom usvajanja zaključaka i iz nacrtu je izostavljena jedna riječ koja bitno mijenja smisao. Naime, završni dio te rečenice glasio je u nacrtu: "... treba da se u nastavi obavezno služe hrvatskim izgovorom", izostavljanjem riječi "obavezno" dobivamo je jedna formulacija koja, istina, favorizuje hrvaticu, kao književni izgovor u Bosni i Hercegovini, ali ne primorava nastavnika da je prihvati.

Već na simpozijumu mogla se u diskusiji kod pojedinaca osjetiti netolerantnost izražena u zahtjevima da nastavnici mora govoriti hrvatski. Ali u konstataciji da je upotreba ekavice u poeziji i prozi u nas "literarni provincijalizam i lingvistički primitivizam" i sl. Međutim, u završnom dijelu simpozijuma, pošto je nacrt zaključaka podijeljen učenicima, javila su se mišljenja da se nastavnici ekavci ne bi smjeli primoravati da prihvate hrvaticu, jer je to protivno principu tolerancije.

Na kraju je prihvaćeno, kao kompromisno rješenje, izostavljanje riječi "obavezno", i svi učesnici su se s tim saglasili.

Novi nesporazum se javio na godišnjoj skupštini Društva nastavnika srpskohrvatskog jezika Bosne i Hercegovine, koje je održana u Tuzli dvadesetak dana poslije simpozijuma. Neki ljudi nisu propustili svoju šansu, da iznesu mišljenje pro i kontra ekavice. Koliko sam obaviješten (skupštini nisam prisustvovao), tu su ispoljena potpuno oprečna mišljenja o pomenutoj tački zaključaka: neograničeno pravo upotrebe ekavice u školama — i zabrana njene upotrebe.

U pitanju je koliko nerazumijevanje zaključaka i nestvarna uloga nastavnika: kao vaspitača, toliko i izvjesna opterećenost nekih ljudi.

Uvodna konstatacija u pomenutoj, trećoj, tački zaključaka da se "nastava u školama u SR Bosni i Hercegovini izvodi na hrvatskom književnom izgovoru" uslovlja je i određivanje

položaje nastavnika pre i Hercegovine postoje hrvatski i hrvaticu. Bude su upućeni na upotrebu s kojom se obično susvajem. I djeca rođeni uče hrvaticu, ona knjižni postaju svjesci nap složne zamjene jata (kavijest i svjestan), naravno dovoljno izrazita. Tu je onaj srpskohrvatskog j

Mora se početi od tu upućena na prilagođavan buda donekle ograničen nijem položaju od učen ničena. Kao vaspitač intelektualni napor da učenicima. Ako se nast kao i njegovi učenici. To sve pod uslovom da Zato je i rečeno da u služi hrvatskim izgovor

Moglo bi se reći d nije pogodilo ono što potrebi prilagođavanja, potreba sadržana. Zaklj mogućnost za proizvodj

Iz tih protivravnih nesporazum: neki ljudi festovali u nekim kor ekavizme, ne samo i nerazumijevanje teksta.

Na drugoj strani, i opesnosti od ekavizac rečenja. Očigledno je c goniti vječite gdje ih

Mali broj ekavaca učestvo na tu sredinu, kažemo o izvjesnom takvih koji se po uč

Mihajlo VUJANIĆ

INSTRUKTOR I

Pitanje: Ko upućuje učemke škole sa praktičnom obukom u tajne prakse?

Odgovor: Instruktori za to specijalno obučeni.

Komentar: Odgovor je tačan, ali, na žalost, instruktori specijaliste rijetko koja radna organizacija koristi.

A moglo je biti drugacije. Ne kada su, naime, osnovani savezni centri za obrazovanje instruktora (za elektrometalsnu, tekstilnu i drvnu industriju, građevinarstvo, trgovinu, ugostiteljstvo i poljoprivredu), kao specijalizo

vane ustanove. Za pomoć radnim organizacijama. Njihovi ljudi pokušali su, iz sve snage, da se neposrednije vežu za privredne kolektive. Nudili su im svoju srpsku, ali su ovi najvećim dijelom na sve to ostajali gluvi. U međuvremenu instruktori, oni u samim organizacijama, ocjenjivali su buduće stručnjake.

Tako — nestručnjaci ocjenjuju stručnjake. Ovdje je to, prema posljednjim ispitivanjima Višeg Saveznog sindikata Jugoslu

vije, ovstruktor lupu, si stručno-kvalifik radnici, tu vrsti sobljeni praktična ma, kao nema b ra-speci tekstilne čaju i r

Onud smisla i pa naših kako se žavaju i koji od kim noi vih nije obuhvat veza sin šilo je i

